

FOTO: ARCHIV

KDE SE UBYTOVAT

Uvnitř hradeb města najdete spoustu malých penziónů a levných hotelů, kterým se ve Španělsku říká hostel. Nejedná se však o hostely, jak je známe my, ty se ve Španělsku nazývají albergue (juvenil).

Velmi blízko náměstí Zocodover, Alcazaru, ale i katedrály můžete v ulici Calle de Juan Labrador číslo 9 najít **Pensión Lumberras** (tel.: (0034)625 221 571) s nádherným kvetoucím patiem. Pokoje mají společné sociální zařízení a v sezóně zaplatíte za dvoulůžkový pokoj 33 eur. Pensión však nemá vlastní recepci a klíče od pokoje si musíte vyzvednout v nedalekém **hotelu Carlos V.**, luxusní hotel s nádherným výhledem najdete v Calle Trastamara 1 (tel.: (0034)925 222 100, e-mail: info@carlosv.com, www.carlosv.com). V uličce Calle Juan Labrador číslo 10 můžete najít rovněž **Hostal Nuevo Labrador** (tel.: (0034)925 222 620). Nedaleko židovské čtvrti se nachází **Hostal Santo Tomé**, Calle Santo Tome 13, tel.: (0034)925 221 712, e-mail: hostalsantotome@altavista.com, www.hostalsantotome.com), kde vás dvoulůžkový pokoj přijde na 48 eur.

Najít hotel by neměl být problém, protože většina turistů jezdí do Toleda z Madridu jen na jeden den.

→ Toledo bylo důležitým městem Římanů, hlavním městem vizigótské říše, centrem rebelií proti cordobskému kalifátu během muslimské nadvlády na Pyrenejském poloostrově. Bylo intelektuálním centrem během dvanáctého a třináctého století, kdy mimo jiné proslulo díky své překladatelské škole. Je rovněž kolébkou mudajarského stylu, což je sloh muslimských stavitelů pracujících po dokončení reconquisty pro křesťany. Typickými stavebními a dekorativními prvky jsou cihly, keramické dlaždice, především zelené a bílé barvy, kachle a tašky a nádherné kazetové stropy. A usadit se zde rozhodl původem řecký malíř Domenico Theotocopuli, přezdívaný El Greco.

Právě Římané byli ti, kteří kolem města postavili první obranné zdi, poté přestavěné Vizigóty. Hradby, které se do-

chovaly dodnes, jsou však původně muslimské, dostavěné králem Alfonsem VI., který město dobyl v roce 1085 našeho letopočtu. Jeho shovívavost k etnickým minoritám umožnila třem výrazným kulturám – muslimům, Židům a křesťanům – žít v Toledu dohromady a uchovat si vlastní hodnoty. Město se tak stalo kronikou, do které se toto soužití hluboce zapsalo. A tak není divu, že svým klidným zrakem pozoruje návštěvníky mešity freska Ježíše a mezi nápisy v synagoze se skrývá písmo arabské.

Město kulturní a náboženské tolerance? Ne však navždy. Toledo totiž rostlo nejen důležitostí politicko-strategickou, ale i směrem k Bohu. K Bohu křesťanů, kteří si město nakonec udrželi, stejně jako celý Pyrenejský poloostrov. Když se sňatkem Ferdinanda II. Aragonského a Isabely I. Kastil-

ské, zvané katolické, španělské království spojilo, rozhodl několik let nato královský pár, že Toledo bude hlavním sídlem inkvizičního soudu.

V roce 1519 bylo Toledo prohlášeno Carlosem I. hlavním městem španělského království, ale ani ne za padesát let v roce 1561 přemístil Felipe II. královský dvůr definitivně do nedalekého Madridu. Jedním z důvodů se nakonec staly právě hradby, které město chránily, ale současně mu neumožňovaly expandovat. Toledo zůstalo hlavním sídlem církve ve Španělsku a tento svůj náboženský statut má dodnes.

Cesta do minulosti

Z dob Římanů se dodnes dochoval jen amfiteátr a akvadukt. Přítomnost muslimů ve městě je však mnohem výraznější. Berbeři dobyli Toledo bez bojů v roce 711 našeho letopočtu a ovládli jej na další čtyři století. To oni dali městu dnešní podobu labyrintu spleteného z úzkých a kroutících se uliček.

Jeich stopa je již na úpatí města v podobě mohutné brány Bisagra, která dnes slouží jako hlavní vstup do města. A potom přijde stoupání a stejně jako Alfons VI. v jedné z toledských legend se ocitnete u mešity Cristo de la Luz. Zmíněná legenda praví, že když král vstoupil do města a stanul tvář v tvář této mešitě, jeho kůň odmítl pokračovat v cestě

